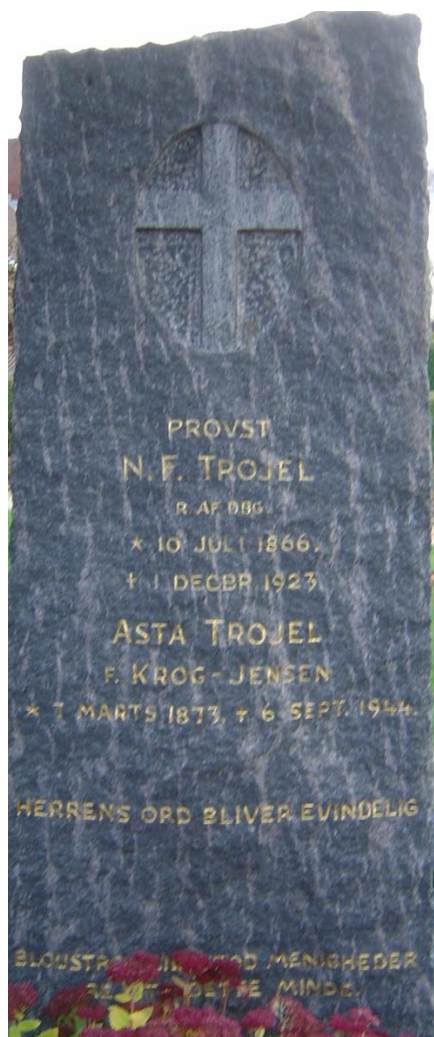

1923 Provst Nikolaj Frederik Trojels mindesten.

v/ barnebarn Jonna Ebskov, født Trojel, og oldebarn Anne-Mette Jespersen.

Provst Nikolaj Frederik Trojels familiegravsted.

Den af Blovstrød-Lillerød menigheder rejste mindesten

Provst Nikolaj Frederik Trojel blev født den 10. juli 1866 og døde den 1. december 1923. Han var gift med Asta Marie Krog-Jensen, der var født den 7. marts 1873 og døde den 6. september 1944.

Nikolaj Frederik Trojel læste teologi i perioden 1884-1890. Herefter virkede han som lærer og præst i forskellige sogne. Han blev indsat som præst ved Blovstrød kirke fra den 1. juni 1896. Fra 21. juni 1907 virkede han tillige som provst ved Lyng-Kronborg provsti frem til afskeden på grund af sygdom den 16. september 1923. Samme år blev han udnævnt til Ridder af Dannebrog.

Han voksede op som den yngste af 5 søskende i Rynkeby præstegård, hvor hans far var præst.

Nikolaj Frederik var en udpræget akademiker, og det var efter sigende noget, som folk satte pris på. Han var høj og slank og gik til daglig næsten altid i jaket, både kulørte og sorte; på sine spadsereture og køreture brugte han havelock (en særlig hovedbeklædning). Han var beskeden i sin livsførelse, men røg meget. Han havde op mod 20 lange merskumpiber og flere andre piber i brug.

Over for menigheden havde han den fordel, at han havde stor indsigt i landbrug og god forstand på heste. Han drev selv jorden til præstegården det meste af sin tid som præst, og han imponerede ved straks at have anskaffet sig et antal køreheste (2 smukke gule Frederiksborgere), som desværre døde ved en brand i præstegården.

En stor støtte havde provst Trojel i sin kone, Asta Marie, der kunne stå som et skoleeksempel for enhver præstekone.

Provst Trojel var efter sigende vellidt af alle med sit vel afbalancerede og konstante humør. Hans fornemme, flegmatiske væsen kunne nok virke lidt køligt på fremmede og afdæmpede på andres begejstring; men hans venner vidste, at han aldrig glemte embedets værdighed, og han havde et varmt og trofast sind. Han var relativt velhavende, og der blev stillet store krav om materiel hjælp. Folk gik ikke forgæves til ham med deres åndelige og jordiske problemer.

Han er blevet karakteriseret som en "tolerant indremissionsmand, der respekterede enhver form for oprigtig kristendom, vejledende uden at være fordømmende, og håbende på det bedste for alle uden at opgive nogen".

Provstiarbejde interesserede og beskæftigede provst Trojel meget. Provstiets lærere og præster satte stor pris på ham. Ved sit 25-års jubilæum frabad han sig gaver. Menigheden skænkede i stedet en kirkeklokke til Blovstrød kirke med hans navn.

I forbindelse med et af sine børns dåb donerede han en kirkelysekroner, som blev ophængt i tårnrummet. Den er senere overført til entreen i sognegården, da den dækkede for glasmosaikken i gavlen, der blev isat i år 2000.

Allerede i 1915 rantes Trojel af apoplexi og ældedes hurtigt herefter. Da han døde som 57-årig, var han allerede en gammel mand. Menigheden rejste den store mindesten på hans grav, som endnu findes på Blovstrød kirkegård ved det sydvestlige hjørne af kirken.